

μὴν τὸ σκώψετε, μάλιστα διορθώσατέ το. Εἰς δόξαν Θεοῦ, ἀμήν.
 Ἐρρωσθε οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ὁ πάντων ἐλάχιστος ἀλλὰ πιστὸς φίλος,
 Νεόφυτος ἱερομόναχος.

* *

Ἰδμοσύνης ὦφθη πανυπέρτατος ἥλιος ἄλλος,
 ἠέλιον Πεπανὸς σῆμα φέρων γενεῆς·
 κεῖνος ἐπεὶ γαίῃ φυὴν καρπούς τε πεπαίνει,
 τοῖς θνητοῖς παρέχει πᾶσι παρηγορίην·
 οὗτος ἐπεὶ Μιχαήλου φυὴν ἔργα τε δεῖξεν,
 μόχθοις τοῖς Μυρέων εὖχος ἄκρον τελέθει.

A la fin de l'*Histoire de Michel le Brave* (p. 63), on lit :

Ἐτελειώθηκεν ἐδῶ ταύγούστου τῇ εἰκάδι,
 με θέλημα τοῦ Μπασιτᾶ στῆς Τέρτας τὸ λιβάδι·
 χίλιοι ἑξακόσιοι καὶ πρῶτον ἦτον ἔτος
 ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, καθὼς ἔτρεχεν τότες.
 Ὅσοι ἀναγινώσκετε καὶ ὅσοι διηγάσθε,
 ἐὰν εὕρητε καὶ σφαλτὸν, νὰ μὴ με βλασφημάτε.
 ὅτι ἐγὼ ὡς ἀμαθῆς εἶπα νὰ γράψω βῆμα,
 τὸ φῶς μου ἐσκοτίσθηκεν ἐκ τῶν δακρυῶν τὸ χύμα,
 θυμῶντας τὰ καμώματα τ'ἀφέντη τοῦ Μιχάλη,
 διότι ἤμουν δούλος του πιστὸς ὡς ἂν καὶ ἄλλοι.
 Τὰ περισσότερα ἄφηκα ὅπου ἔχεν καμωμένα,
 νὰ βάλω δὲν ἐτόλμησα ἐδῶ στὰ γεγραμμένα.
 Ἀμὴ ἐσεῖς οἱ φρόνιμοι κάμετε νὰ γρικᾶτε.
 ἀπὸ τὰ πιλοπότερα, ὅταν τὰ μελετᾶτε.
 Ἄν θέλετε νὰ μάθετε καὶ μένα τὴν πατριδα,
 Μαλσιανὴ ἡ χώρα μου, τοῦ Δελθίνου μεριδα·
 εὐρίσκεται πολλὰ κοντὰ στὸν ἅγιον Θεολόγον,
 τὸν εὐαγγελιστὴν Χριστοῦ, καθὼς ἐγὼ τὸ λέγω.
 Τὸ ὄνομά νου Σταυρινὸς, Βιστιάρης τὸ πινόμι·

